

8,000 Kr. skulde gaa ned til f. Eks. 2,000 Kr. Ja, jeg kunde for mit Vedkommende gaa endnu længere ned, hvis man maatte ønske det. Jeg har, som sagt, Gang paa Gang fremsat dette Forslag indenfor Prisreguleringskommissionen, idet det forekommer mig, at det var en langt bedre Maade at fordele Byrderne paa. Jeg skal nævne, at det ikke er mere end 3 Uger siden, at jeg i Betænkningen angaaende det Madsen-Mygdal'ske Forslag paa ny fremsatte den Tanke, og i samme Betænkning hed det fra alle de øvrige Medlemmers Side indenfor Kommissionen, at en saadan Skat vilde komme til at virke som en ganske utaalelig Byrde, og at det vilde blive et kolossalt Maskineri, der skulde iværksættes. Jeg tror ikke, at de Herrer har Ret, og det glæder mig, at denne Opfattelse neppe er almindelig, og jeg vil haabe, at mine Kolleger i Prisreguleringskommissionen, naar det kommer til Stykket, vil kunne ændre deres Anskuelse paa dette Punkt.

Saa vil man sige: Ja, men Maksimalprisen paa Brødkorn og paa Flæsk beholder vi jo, det, der sker nu, er kun, at vi bygger noget andet ovenpaa. Det kan man jo godt sige, at man beholder Maksimalprisen, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Maksimalprisen paa Rug og Hvede ikke længere er nogen Byrde. Den Maksimalpris, vi fik i Fjor, har i hvert Fald ikke siden den nye Høst været nogen Byrde, og den Maksimalpris, som vi nu har faaet fastsat paa den nye Høst, har heller ikke Udsigt til at blive nogen Byrde, fordi den er fastsat i Forhold til Dagsprisen. Saa er der Flæsket tilbage. Det, Slagterierne her frivilligt er gaaet ind paa, antager jeg, at de fremdeles er villige til at vedstaa. Og saa bliver der jo ikke meget os imellem. Der bliver i Virkeligheden kun os imellem den Tvangspris, som er fastsat, nemlig 140 Øre pr. kg i Stedet for 154 Øre pr. kg, som Slagterierne frivilligt er gaaet ind paa. Jeg tror, det vilde være klogt at ophæve denne Tvangspris, og jeg tror, at Ministeriet burde have modtaget den udstrakte Haand, som blandt andet fra min og Konsul Nørgaards Side er blevet fremrakt. Kan imidlertid denne Foranstaltning skæbnsvangre Virkninger for vor Eksport paa anden Maade, som jeg har antydnet, neutraliseres, ja, saa er det ogsaa en Udvej, der kan hilses med Tilfredshed. Men jeg kan dog ikke lade være med at sige, at jeg tror, at Ordningen maa være en noget anden, end den har været hidtil. Jeg tror, at det i alt Fald maa være saaledes, at alt det Flæsk, som Importørerne

faar hjem fra Amerika, tilsikres den danske Befolkning.

Jeg ser da saaledes paa det, at Foranstaltningerne til Prisregulering for Fremtiden vil komme ind i andre og sundere Baner, i Baner, hvor der vil ydes en bedre Hjælp til dem, som Hjælpen er tiltænkt. Jeg ser endvidere saaledes paa det, at det nuværende System med Tvangspriser har løbet Linen ud. Selv om vi maatte beholde de Tvangspriser, vi har, faar vi neppe flere. Man vil for Fremtiden søge den frivillige Overenskomsts Vej, og man vil søge en Regulering ved Tilskud fra Stat og Kommune. Jeg tror dog, at det vilde have stor Betydning, om dette kunde blive tilkendegivet overfor Befolkningen. Det vilde have Betydning for vor Produktion. Man har sagt, at naar Flæskeproduktionen er gaaet ned, skyldes det Udtalelser fra denne eller hin. Man har endog sagt om mig, at jeg har ansporet til at nedsætte Flæskeproduktionen. Det er ikke rigtigt. Jeg har tværtimod altid gjort det modsatte, ansporet til, at man skulde forcere den. Jeg tror for øvrigt ikke, at det er Udtalelser hverken fra den ene eller den anden, der har bevirket, at Produktionen er gaaet ned. Nej, det var først og fremmest, fordi Produktionen i Fjor Vinter ikke var rentabel. Dernæst er Grunden til, at Produktionen, ikke alene af Flæsk, men ogsaa af andre Varer, er gaaet ned, hele den Utryghed og Usikkerhed, som Landmændene har følt var til Stede. Der er selvfølgelig Utryghed og Usikkerhed som Følge af Krigen, og den kan man ikke tage bort; men den er blevet forøget ved de Foranstaltninger, som Ministeriet har foretaget. Naar Prisen paa en Vare vilkaarlig bliver nedsat, og man kan frygte, at den maaske senere yderligere vil blive nedsat, forøger det Utrygheden. Det er i Virkeligheden det, der i høj Grad har bevirket, at der ikke er kommet stærkere Fart i vor Svineproduktion, end der er i Øjeblikket. Jeg vilde derfor ønske, om det var muligt for Ministeren at tage denne Utryghed bort.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) sluttede sin Tale med at appellere særlig til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og mig. Han opfordrede os til at henstille til vore Standstæller, at de lod et Par Skilling af alle dem, der flød ind i Bøndergaardene, gaa ud til Hytterne. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at den Henstilling er paa Forhaand imødekommet, længe før den blev fremsat. Jeg maa maaske have Lov til, da det ærede Medlem